

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Zdeňka Kühna a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **A. S.**, , zastoupeného Mgr. Bohdanou Novákovou, advokátkou se sídlem Pod Terebkou 12, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 1. 2007, č. j. OAM-1-50/VL-20-12-2007, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 10. 2007, č. j. 59 Az 9/2007 - 21,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odměna advokátce Mgr. Bohdaně Novákové **se nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce jako stěžovatel brojí včas podanou kasační stížností proti shora označenému usnesení krajského soudu, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 1. 2007. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl stěžovatelu žádost o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu). Krajský soud jeho žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), neboť neobsahovala žádný žalobní bod a ani po výzvě soudu k doplnění nebyla žaloba způsobilá k věcnému projednání.

Nejprve se Nejvyšší správní soud musel zabývat tím, zda jsou splněny podmínky řízení o kasační stížnosti. V případě, že by shledal kasační stížnost přípustnou, rozhodoval by následně o její přijatelnosti podle § 104a s. ř. s. Kasační stížnost však byla shledána nepřijatelnou, neboť se opírá jen o jiné důvody než o ty, které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s.

Podle § 102 s. ř. s. je kasační stížnost opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Podle § 103 odst. 1 s. ř. s. je možno kasační stížnost podat pouze z vymezených důvodů, přičemž důvod, o který kasační stížnost opírá, musí stěžovatel v kasační stížnosti uvést (§ 106 s. ř. s.). Z podstaty věci (jde o návrh na zrušení pravomocného rozhodnutí soudu) vyplývá, že důvody kasační stížnosti směřují vůči postupu soudu: stěžovatel tak může napadat nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem (písm. a/ § 103 odst. 1 s. ř. s.), popřípadě může tvrdit, že správní řízení trpělo takovými vadami, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a proto měl soud takové rozhodnutí zrušit [písm. b) citovaného ustanovení],

dále s. ř. s. považuje za důvody kasační stížnosti zmatečnost řízení před soudem [písm. c) citovaného ustanovení], vady soudního řízení, pokud mohly mít za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé [písm. d) citovaného ustanovení] a konečně může být důvodem kasační stížnosti též tvrzená nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí žaloby nebo o zastavení řízení [písm. e) citovaného ustanovení].

Podle ustanovení § 104 odst. 4 s. ř. s. kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s.

V posuzované věci stěžovatel v kasační stížnosti uvádí, že správní orgán nezjistil přesně a úplně skutkový stav věci před vydáním rozhodnutí, důkazy, které si opatřil nebyly úplné a rozhodnutí nevyplývá ze zjištěných podkladů. Rovněž uvedl příslušná ustanovení správního řádu z roku 1967 (pozn. soudu: podle něhož však žalovaný v dané věci nepostupoval). Stěžovatel poukázal na to, že je v zemi původu ohrožen na životě kvůli svojí příslušnosti k určité sociální skupině. Zdůraznil také, že je na něho v zemi původu vyvíjen nepředstavitelný psychický nátlak, přičemž mu stát není schopen odpovídajícím způsobem zajistit ochranu. Domnívá se tak, že mu měl být udělen azyl podle § 14 zákona o azylu.

Stěžovatel tedy v kasační stížnosti namítá – navíc nekonkrétně – vady řízení před správním orgánem a nesouhlasí s tím, že jeho žádost o mezinárodní ochranu byla zamítnuta; pokud by se krajský soud zabýval správním rozhodnutím věcně a stěžovatel by svoje námitky řádně konkretizoval, byly by podřaditelné pod důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. O takový případ však nejde, neboť krajský soud napadeným rozhodnutím odmítl žalobu pro nedostatek podmínek řízení a věcí samou se vůbec nezabýval. Stěžovatel tak v kasační stížnosti uvádí důvod, který nesměřuje proti pravomocnému soudnímu rozhodnutí; neuvádí, v čem spočívalo pochybení soudu, které by mělo být důvodem, jehož oprávněnost by měl Nejvyšší správní soud posuzovat. Takovým důvodem by v posuzované věci mohla být tvrzená nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí žaloby, pokud by stěžovatel zpochybnil závěr soudu o tom, že jeho žaloba neobsahuje žalobní body ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s., neboť to byla jediná otázka, kterou krajský soud v daném řízení posuzoval. Jen k tomu lze upínat důvody kasační stížnosti, neboť ty vždy musejí odrážet rozhodnutí soudu. Jestliže stěžovatel napadá postup soudu týkající se věcného přezkumu správního rozhodnutí (tvrdí, že mu měl být humanitární azyl udělen a že žalovaný ve správním řízení chyboval), který vůbec neproběhl, uvádí jiné důvody, než které připouští § 103 odst. 1 s. ř. s., a zatěžuje tak kasační stížnost vadou, která způsobuje její nepřipustnost podle § 104 odst. 4 s. ř. s.

Nad rámec uvedeného považuje Nejvyšší správní soud za vhodné uvést, že předmětná kasační stížnost by nebyla schopna věcného projednání, ani kdyby směřovala proti zamítavému rozsudku krajského soudu, který by rozhodnutí žalovaného přezkoumával věcně. Tvrzení v ní obsažená jsou totiž natolik nekonkrétní, že není možné se jimi zabývat, přičemž nebyla konkretizována ani k výzvě soudu (k tomu viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, zveřejněn ve Sb. NSS pod č. 835/2006).

Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud nezjistil žádné důvody, které by měly vést k užití § 109 odst. 3 s. ř. s., jenž upravuje situace, kdy soud není vázán důvody kasační stížnosti (nicotnost rozhodnutí správního orgánu, zmatečnost řízení soudního, nepřezkoumatelnost rozhodnutí soudu), odmítl kasační stížnost jako nepřipustnou podle § 46 odst. 1 písm. d), § 120, § 104 odst. 4 s. ř. s.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Pro řízení o kasační stížnosti byla stěžovateli ustanovena zástupcem advokátka, jejíž výdaje a odměnu za zastupování přísluší hradit státu (§ 35 odst. 8, § 120 s. ř. s.). V projednávané věci však z obsahu soudního spisu vyplývá, že ustanovená advokátka nevykonala žádný úkon právní služby, za který odměna náleží (§ 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu); proto jí soud odměnu za zastupování nepřiznal. V daném případě sice advokátka požádala o 2400 Kč za přípravu a převzetí zastoupení podle § 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. b) § 13 odst. 3 advokátního tarifu, avšak nijak nedoložila, že proběhla první porada s klientem, která je nedílnou součástí právního úkonu přípravy a převzetí věci, je-li advokát ustanoven soudem.

V daném případě nemá soud pochyb o tom, že tato porada neproběhla a advokátka ani neprovedla žádný úkon, kterým by poradu nahradila (např. nahlédnutí do soudního spisu). Pokud by totiž poradu s klientem vykonala, případně by do soudního spisu byť jen nahlédla, jistě by v souladu se základní zásadou advokáta obsaženou v § 16 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii (tj. chránit a prosazovat oprávněné zájmy svého klienta) doplnila kasační stížnost tak, aby byla projednatelná. Navíc byla advokátka usnesením krajského soudu, kterým byla ustanovena (ze dne 21. 4. 2008, č. j. 59 Az 9/2007 - 50), zároveň vyzvána k doplnění kasační stížnosti mj. o konkrétní důvody podle § 103 s. ř. s. ve lhůtě jednoho měsíce. Toto usnesení jí bylo řádně doručeno dne 29. 4. 2008, avšak kasační stížnost doplněna nebyla. Advokátka tak vůbec nesplnila svůj úkol, pro který byla soudem ustanovena, a odměnu jí tak přiznat nelze.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. července 2008

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu